

Civiele Procespraktijk

Nr. 43 – maart 2018

De volgende onderwerpen worden behandeld:

- [Mondelinge behandeling door rechter in meervoudig te beslissen zaken](#)
- [Omvang cassatieberoep als slechts één van beide zaaknummers is vermeld](#)
- [Einde hoofdhuur: de gevolgen voor onderhuurders](#)

Mondelinge behandeling door rechter in meervoudig te beslissen zaken (HR 22 december 2017, ECLI:NL:HR:2017:3259 en ECLI:NL:HR:2017:3264)

- Wanneer kan in meervoudig te beslissen zaken een ‘enkelvoudige’ mondelinge behandeling plaatsvinden?
- De hoofdregel is volgens de Hoge Raad dat de uitspraak ook moet worden gewezen door de rechters ten overstaan van wie de mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden. De HR verwijst voor die regel naar HR 31 oktober 2014, ECLI:NL:HR:2014:3076 en 15 april 2016, ECLI:NL:HR:2016:662. In die zaken lag de vraag voor, wat er moet gebeuren indien een rechter die bij de mondelinge behandeling was, zijn functie neerlegt en dus een andere rechter de uitspraak mede wijst.
- Afwijking van deze hoofdregel is mogelijk, maar alleen onder de volgende processuele voorwaarden:
  - a. Bij de oproep voor de zitting moet aan partijen worden meegedeeld dat de mondelinge behandeling voor één rechter plaatsvindt in plaats van voor de hele kamer.
  - b. Partijen dienen in de gelegenheid te worden gesteld te verzoeken dat de zitting wordt gehouden voor de meervoudige kamer. Dit verzoek kan alleen worden afgewezen op zwaarwegende gronden.
  - c. In situaties waarin van de hoofdregel wordt afgeweken, dient van de mondelinge behandeling een proces-verbaal te worden opgemaakt. Dat proces-verbaal dient voorafgaand aan de uitspraak te worden gezonden aan partijen en ter beschikking te worden gesteld van de meervoudige kamer.
- Bewijsverrichtingen (bijv. een (voorlopig) getuigenverhoor) kunnen plaatsvinden ten overstaan van een rechter-commissaris zonder dat hoeft te zijn voldaan aan deze voorwaarden. Daarvoor bepaalt art. 155 Rv dat de rechter ten overstaan van wie in een zaak bewijs is bijgebracht, zoveel als mogelijk meewerkt aan het wijzen van de einduitspraak.

Omvang cassatieberoep als slechts één van beide zaaknummers is vermeld (HR 16 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:221)

- Partijen hebben in twee zaken jegens elkaar identieke vorderingen ingesteld. Na cassatie en verwijzing zijn in één eindarrest beslissingen gegeven in overwegingen die voor beide zaken gelden. In de procesinleiding waarmee cassatieberoep is ingesteld, is maar één van de twee zaaknummers vermeld. De wederpartij beroept zich bij incidentele vordering op niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep: aangezien de niet-bestreden uitspraak in kracht van gewijsde zou zijn gegaan, zouden eisers geen belang hebben bij het ingestelde cassatieberoep.
- De Hoge Raad wijst de incidentele vordering af. Bij de beantwoording van de vraag tegen welke

uitspraak een rechtsmiddel wordt ingesteld, komt het aan op hetgeen een verweerder dienaangaande redelijkerwijs heeft moeten begrijpen. Afgezien van het ontbreken van het tweede zaaknummer, is er geen enkele aanwijzing voor de gedachte dat beoogd zou zijn het cassatieberoep te beperken tot één van beide zaken. Daarom kan er bij de wederpartij redelijkerwijs geen twijfel over bestaan dat het ontbreken van het tweede zaaknummer op een vergissing berustte.

- Deze uitspraak kan als bijdrage aan de verdere deformalisering van het procesrecht worden beschouwd.

Einde hoofdhuur: de gevolgen voor onderhuurders **(HR 23 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:284)**

- RTL verhuurt auto's die zij zelf huurt van derden. De hoofdhuurovereenkomst met deze derden eindigt, en RTL faillieert. De derden eisen de auto's echter niet onmiddellijk op, waardoor de onderhuurders deze nog een tijdje blijven gebruiken. De vraag is of de curator van RTL van hen over deze periode nog huur kan vorderen.
- Het hof vindt van niet. Het hof oordeelt dat door het einde van de hoofdhuurovereenkomst RTL niet langer het genot van de auto's kon verschaffen aan haar onderhuurders. Daarmee pleegde zij wanprestatie en kon zij dus geen aanspraak meer maken op huur. Na het einde van de hoofdhuur konden alleen de eigenaren van de auto's jegens de onderhuurders nog aanspraak maken op een gebruiksvergoeding.
- De Hoge Raad vernietigt. De Hoge Raad oordeelt dat van wanprestatie jegens de onderhuurders eerst dan sprake is, indien de onderverhuurder *feitelijk* niet meer het genot kan verschaffen. De Hoge Raad heeft ook oog voor de onzekere positie van de onderhuurder en biedt een uitweg: deze kan met het oog op de dreigende tekortkoming de overeenkomst ontbinden (art. 6:80 BW), of zijn betalingsverplichting opschorten (art. 6:263 BW).

De nieuwsbrief Civiele Procespraktijk is bestemd voor correspondenten van de Sectie Cassatie van Ekelmans & Meijer Advocaten en voor andere geïnteresseerden, en verschijnt vier keer per jaar. Een ieder die zich wil abonneren op deze – gratis – nieuwsbrief, kan zich aanmelden op het adres cassatie@ekelmansenmeijer.nl. Ook afmeldingen kunnen aan dit adres worden gericht.

Voetnoten

- [HR 22 december 2017, ECLI:NL:HR:2017:3259](#); RvdW 2018/86
- [HR 22 december 2017, ECLI:NL:HR:2017:3264](#); RvdW 2018/67
- [HR 16 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:221](#); NJB 2018/458
- [HR 23 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:284](#); NJB 2018/503